

ת"פ 20/25567 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רملה נגד חכם ביתאלו, בהא דראג' (עוצר) - נדון

בית משפט השלום ברملה
ת"פ 20-03-25567 מדינת ישראל נ' ביתאלו(עוצר)
ואת'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא מנחם מזרחי
בעניין: מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רملה
באמציאות ב"כ עוה"ד רון גינגולד
הממשימה

- נגד
1. חכם ביתאלו (עוצר)
באמציאות ב"כ עוה"ד אחמד יאסין
2. בהא דראג' (עוצר) - נדון

הנאשמים

גזר - דין
בעניינו של נאשם 1

א. כתוב-האישום:

נאשם 1 הורשע בעקבות הודהתו בכתב-האישום מתוקן המיחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, החזקת סכין, לפי סעיף 186 (א) לחוק הנ"ל, החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק הנ"ל, נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961 ונήיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 א' לפקודת בטוח רכב מנועי, תש"ל - 1970.

בתאריך 7.3.20 05:08 נ Heg נאשם 1 ברכב שלוחות היזהוי בו שיוכת לרכב אחר שהורד מהכיביש, כשאין ברשותו רישיון נהיגה ובהעדך תעוזת ביטוח כדין.

נאשם 2, שעוניינו הסתיים, ישב במושב האחורי.

עמוד 1

בעת שנאשם 1 עצר את הרכב בשולי הכביש, הבחן בו שוטר אשר פנה אליו וביקש ממנו להזדהות.

משנאשם 1 התעכבר מלכית להוראת השוטר, הכנס השוטר את פלג גופו העליון אל תוך הרכב דרך חלון נהג הרכב בכוונה לדומם את מנוע הרכב.

בשלב זה, נאשם 1 האיץ את מהירותו נסיעתו - כל זאת בעת שפלג גופו העליון של השוטר היה בתוך הרכב והוא חובק את ראשו של נאשם 1 ומורה לו לעצור את הרכב.

לאחר מכן, השוטר שחרר את אחיזתו ונאשם 1 המשיך בנהוגת הרכב בנסיעה מהירה.

השוטר ניהל מרדף אחר הרכב.

התוצאה המהתואר לעיל נגרמה לשוטר חבלה חמומה בדמות שבר בצלע.

שוטר נוסף, אשר הבחן ברכב כרז לו לעזר, אף נאשם 1 המשיך בנהיגתו.

בשלב מסוים, כאשר נאשם 1 הבחן במחסום יוזם, דוקרני, משטרתי, הוא האט את מהירותו נסיעתו.

בנסיבות המתוארות בסעיף 11, ירה שוטר אחר בטעות באקדח טיזר שלו בשוטר שנפגע בצלעו.

בנסיבות שתוארו לעיל, החזיק נאשם 1 בסכין מתקבעת ובסכין יפנית וכן כלי פריצה כמתואר בסעיף 13.

ב. מתחם ענישה:

אני סבור כי יש לקבוע **מתחם ענישה אחד** לכל התרחשויות המתוארת בכתב-האישום וזאת נוכח המבחןים שנקבעו בפסקת בית-המשפט העליון (ראו: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל** - 29.10.14: ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נגד דلال** - 3.9.15).

התכלויות העומדות אחר העבירות שאותן ביצע נאשם 1 הן השמירה על זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, השמירה על שלומם, גופם וביטחונם של שוטרים המבצעים את עבודתם כדין, השמירה על בטיחוננו של הציבור בכלל ושל המשתמשים בדרך בפרט.

לאור עקרון ההלימה, ופסיקת הנהוגת בתחום, אני מקבל את המתחם שהוצע על-ידי המאשינה בטיעוניה, ככלומר בין

12 עד 24 חודשים מאסר בפועל יחד עם ענישה נלוות.

בעניין זה ניתן להזכיר מפסיקת בית-המשפט העליון במקרים של שוהים בלתי חוקיים, אשר נהגו ללא רישון נהיגה, ללא ביטוח, סיכנו חי אדם בנתיב תחבורה בניגמתם, נוכח מרדף משטרתי שנזהל נגדם, אשר הוביל בסופו של יומם לפציעתם של אנשים - הכל בשינויים המחויבים ובחבנה המתבקשת למקרנו.

ע"פ 8970/15 **עיסא נגד מדינת ישראל** (7.11.16):

הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, הcolaל מאסר מותנה, ריצה עונשי מאסר בעברו, בעל תסקير שלילי, נהג ללא רישון נהיגה, בפשילה, הסיע 4 תושבי האזור, שוטרי מ הורו לו לעזרו, הנאשם ניסה לברוח, אחד השוטרים רכן אל תוך הרכב הבורח וניסה למנווע ממנה לעשות כן, הנאשם האיץ את הרכב, השוטר נותר עם פלג גופו העליון בתוך הרכב, בשלב מסויים נשפט גופו של השוטר מחוץ לרכב, נוהל מרדף, הנאשם המשיך ונרגע את הרכב במהירות מופרצת (160 קמ"ש), נגד כיוון התנועה, לבסוף התנגש בשלושה כלי רכב, אחר ניסה להימלט רגלית, כתוצאה מהכך נגורמו חבלות שלושה נסען הרכב ולשוטר, נדון ל - 60 חודשים מאסר יחד עם ענישה נוספת.

ע"פ 5492/11 **אלרחמן נגד מדינת ישראל** (5.8.12):

הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכבד, תסקיר חיובי, גנב רכב, נהג בו, התקרכב למיחסום, התבקש לעזרו, המשיך בניגומו בנסעה מהירה, גרם להסתת ניידת משטראה לכיוון שוטר, שנאלץ לקפוץ אל שלו, הכבש כדי לא להידرس, השוטר נפצע בידו אגב ניסיונו להניח מיחסום דוקרני עקב תוך כדי נסיעתו של הנאשם, נערך מרדף שככל מרדף רגלי, נדון ל - 24 חודשים מאסר בפועל יחד עם ענישה נוספת.

ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נגד חמדי** (4.8.13):

הנאשם, צעיר, הורשע בעקבות הודהתו, כי הסיע 25 שוהים בלתי חוקיים, התעלם מהוראות שוטר לעזר את הרכב, נהג ב מהירות גבוהה, עבר בין נתבים, נוהל מרדף, התנגש בניידת משטראה, בסופו של דבר עצר את הרכב למראת אקדה השוטר שנשלף לעברו, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, להבדיל ממקרה לא אירעה פגיעה בגוף, מנגד, שלא כבמקרהנו, הוא הורשע בעבירה מחמייה יותר של סיכון חיים אדם בנתיב תחבורה, נדון ל - 20 חודשים מאסר בפועל, יחד עם ענישה נלוות.

ע"פ 291/13 **איברהים נגד מדינת ישראל** (22.12.13):

הנאשם, תושב האזור, בעל עבר פלילי בעבירות שב"ח, הורשע לפי הודהתו, כי נכנס לישראל שלא כדין, נהג ברכב ללא רישון נהיגה ולא ביטוח, הסיע 4 שוהים בלתי חוקיים, הבחן בניידת משטראה, נמלט ממנו בנסעה מהירה, התעלם

מהוראת השוטרים לעזר, עבר בין נתבים, פגע ברכב שהגיע לצומת דרכיהם, נמלט רגלית משוטר, לנפגעי הרכב בו פגע נגרמו חבלות שונות וهم זקוקו לטיפול רפואי, הורשע גם בסיכון חי אדם בנתיב תחבורה, נדון ל - 38 חודשים מאסר בפועל יחד עם עונישה נלוית.

ע"פ 5832/13 רובין נגד מדינת ישראל (9.4.13):

הנאשם, בגין-צער, לא עבר פלילי, הורשע לפי הודהתו בעבירה של סיכון חי אנשים בנתיב תחבורה, נהג ברכב תחת השפעת אלכוהול, שוטרים הבינו בו, חסמו את רכבו עם נידת, הוא החל בניסעה מהירה, סטה מנתיבו כדי להתחמק מן הנידת, נהג את הרכב במהירות לעבר אחד השוטרים שהתחמק מגיעה, המשיך בנהיגה פרועה, אילץ רכבים לסתות מנתבם, חזה צמתים באור אדום, איבד שליטה על הרכב ופגע באירוע תנועה, יצא מן הרכב והמשיך להימלט ברכיבה, עקב כך נפצעו שתיים מנוסעות הרכב שאותו נהג, תסוקר מלאץ הימנע ממעונש מאסר, נדון ל - 36 חודשים מאסר בפועל יחד עם עונישה נלוית.

וראו גם: רע"פ 1454/14 אבו סנד נגד מדינת ישראל (26.2.14); ע"פ 5953/15 שוהאנה נגד מדינת ישראל (31.12.15) ועוד.

mobher_bzat, כי הבאת ההחלטה דלעיל לשם מدد כללי ביותר של עונישה, אף שאין המקרים זהים למקרנו.

ג. שיקולי עונישה:

העבירות שאוית ביצע נאשם 1 חמורות.

אי הצביע להוראת השוטר לא רק שישנה אותו ואת כל באי הדרך, אלא היא גרמה לו **לחבלה חמורה בדמות השבר בצלע.**

אמנם נאשם 1 לא הורשע בעבירה של סיכון חי אדם בנתיב תחבורה, אך המרדף שנוהל לאחר מכן, בהחלט היה בעל פוטנציאלי לסכן את שלום הציבור.

בתי-המשפט ראו בחומרה התנהגות עברינית, שבמסגרתה נמלטים נאשמים משוטרים ונעצרים לאחר שנוהל נגדם מרדף המסקן את שלום הציבור.

בעניין זה ראו למשל את קביעת בית-המשפט העליון בע"פ 4763/17 **ותד נגד מדינת ישראל (29.1.18)** בשינויים

"עבירות המרדף פוגעת בצורה ישיר בביטחון האיש של עובר דרך..".

בעבירות כגון אלה, קיים משקל רב להערכת הרבים, כדי להבהיר מסר חד וברור, שיש לצית להוראות שוטרים, שאין לסקן את שלומם או את שלומו של כלל הציבור הנע בדרכיהם, במיוחד מי שנעדר רישון נהיגה או ביטוח כדין.

הוסף לכך, את הכניסה לישראל שלא כדין, את החזקת הסכין ואת החזקת כלי הפריצה המלמדים, כי נאשם 1 לא נכנס לישראל למטרות פרנסת.

לחובת נאשם 1 עבר פלילי הכול הרשעה קודמת אחת בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין וגניבה שאוות ביצע בשנת 2015 (במ/1).

נאשם 1 הינו צעיר, יליד 1998, אשר הודה, לא ניהל משפט, חסר זמן ציבורו יקר, הביע צער על המעשים.

מנגד, ובלי להקל ראש, נהגתו של נאשם 1, לא הייתה נהגיה פרועה מסכנת חיים מן הרף העליון, ומיד כאשר הבחן במחסום המשטרתי הוא עצר את רכבו ולא פרץ אותו וכי"ב התנהגוות, שעתים ניתן לפגוש במחוזותינו במקרים חמורים יותר.

שוב, מבלי להקל ראש, למרות שמעשי הנאשם בהחלט מגבשות את יסודות עבירת החבלה בה הורשע, הרי שהוא לא חבל בשוטר בכוננה ישירה (להבדיל מכוכנה עקיפה) כמטרה ראשית של התנהגוות.

לענין הטענה כי במסגרת שיקולי הענישה יש להתחשב בתקופת החירום בה אנו מצוים: אכן, אין להתעלם מתקופת החירום, עת מגפת נגיף הקורונה פוגעת באוכלוסייה ומסכנת אותה. סעיף 13 (ב1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה, מעצרם) התשנ"ו - 1996, כפי שתוקן בתקנות שעת החירום הרלוונטיות, מורה לבית-המשפט לשקל בהוראת מעצרו של חשוד, בין השאר, את "...הסיכון להידבקות העצור בגין הקורונה...בעת שהותו במעצר ומצב הכליה באותה עת".

אין ספק, כי יש להזכיר זאת שדנה בשאלת המאסר, במיוחד שאלת המאסר, במילויו כאשר דנים בתקופת מאסר קצרה, שביחס אליה "אין הضر שווה בנזק המלך" (אסתר ז' ד').

יחד עם זאת, תקופת החירום החלה בישראל, אין משמעותה התפרקות מוחלטת משיקולי ענישה והרמת ידיים מימי הדין עם עבריינים, אין בכוחה להוביל ל"מכירת חיסול" עונשתית ופריקת כל על בעניין זה (לעתים דוחקה להיפר ויש

לגדור את הפרצות), אלא שכאמור, יש להתחשב בה במקורה הנכון, תוך הנחת מצב דברים, שעל שלטונות שב"ס לדאג לביראותם של אסירים גם בעניין זה, כפי חובתו לדאגה בימים הקרובם.

אני סבור, כי מעשי החמורים של הנאשם אשר גרמו **לחבלה חמורה** בשוטר מח"בים ענישה מחייבת המשיבה לנאשם כगמלו ושבכוחה להרטינו ואת כל הציבור.

יחד עם זאת, העובדה כי מדובר בנאשם צער, נעדר עבר פלילי משמעותי, שהודה וחסר זמן ציבורי בהחלט מובילה למסקנה כי יש למקמו ברף האמצעי של מתחם הענישה.

ד. תוצאות:

על כן, אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. 16 חודשים מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 7.3.20.**
- ב. 6 חודשים מאסר, שאוטם לא ירצה הנאשם נאשם 1 אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסווג פשע.**
- ג. 3 חודשים מאסר, שאוטם לא ירצה הנאשם נאשם 1 אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסווג עון או החזקת סכין.**
- ד. חודשי מאסר, שאוטם לא ירצה הנאשם נאשם 1 אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו אחת מן העבירות בהן הורשע שלහן: כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגת ללא רישיון נהיגה או נהיגת רכב ללא ביטוח.**
- ה. 3仟 פיצוי לשוטר, עת/10 שישולם לא יאוחר ממועד 1.7.20.**
- ו. פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים שימנו מיום שחרורו ממאיסרו.**
- ז. פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגת רכב ללא ביטוח, או עבירות אלימות הנוגעות לשימוש ברכב.**

זכות ערעור לבית-המשפט המחודי מרכץ/lod בתוך 45 ימים.

צו כללי למוזגמים.

התיק סגור.

ניתן היום, ח' ניסן תש"פ, 20 אפריל 2020, במעמד הצדדים (בנוכחות ב"כ הצדדים אך לא בנוכחות פיסית של הנאשם 1, אלא בהתאם להליך שנקבע בתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש)(קיים דיןrim בהליכים פליליים באמצעות טכנולוגיים), התש"פ - 2020).